

ffjøndt den faktiskke Udrustningsplan altid er bleven til ved en Overenskomst mellem Ministeriet og den Representation, som bevilger de aarlige Finantslove. Den ærede Minister har heller ikke, saa vidt jeg har hørt, gjort nogen Indvending med Hensyn til det Ændringsforslag fra Flertallets Side, som gaar ud paa at lade Planen for Udrustningen bestemmes af de aarlige Bevillinger paa Finantsloven. (Afbrydelse af Berg.) I det Mindste forekommer det mig ikke, at den ærede Minister var meget derimod. — Den ærede Minister var heller ikke tilfreds med vort Ændringsforslag til § 8, som gaar ud paa en anden Udtagelse af Reserveoverkonstablerne. Men jeg vil dog gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at han vistnok lagde en noget strengere Betydning ind i Ændringsforslaget, end der virkelig ligger i det. Jeg skal se bort fra, at det stemmer med og væsentlig er blevet taget ud af det Forslag, som af Regjeringen blev stillet ifjor, dengang Søværnsloven forelaa, og Meningen er den, at det fra vor Side fuldstændig anerkjendes, at Udtagelse til Befalingsmænd ved Lodtrækning ikke er heldig; men dette er heller ikke Meningen med dette Ændringsforslag. Det gaar ud paa, at det Antal Folk, som overhovedet kan egne sig til Befalingsmænd, først udtages ikke ved Lodtrækning, men ved Valg, ved Tvang, og idet man saaledes tager flere, end man behøver, udtager man atter af disse ved Lodtrækning det Tal, som man skal have. Derved tages efter vor Mening det naturlige Hensyn paa den ene Side til, at man maa se at faae saa gode Folk som muligt, og paa den anden Side til, at man gjerne vil forhindre Vilkaarlighed med Hensyn til Udtagelsen af de Folk, der skulle uddannes til Befalingsmænd. Naar den høitærede Minister vil lægge Mærke til Redaktionen af Forslaget, som jeg forøvrigt vil indrømme ikke er saa fuldstændig klar, at man jo kan komme til at overse dette, vil han vistnok indrømme, at der ikke er nogen Fare ved Forslaget, og at de Betænklichkeiten da ville svinde, som han ellers maatte have imod det. — Den sælles Korpschef tror jeg, at den høitærede Minister væsentlig var betænkelig ved paa Grund af Fortafdelingernes Stilling til denne Korpschef. Hvad der har bevæget os til at foreslaa en sælles Korpschef for Underofficererne, er den hele forandrede Stilling, vi have givet Underofficeren med Hensyn til hans Uddannelse. Det har været Udvalgets Flertals Mening at give Underofficeren fra det Dieblit, da han kommer ned i Underofficersselevstolen, og indtil han har været i nogen Tid Underofficer, en væsentlig fortsat baade theoretisk og praktisk Uddannelse. Denne Uddannelse og denne Omsorg for, at Underofficeren skal kunne blive ved at gaa frem, tror man vil lettes betydelig, naar man samlede hele Underofficerskorpset under en Korpschef, der havde dem hele Tiden, saa længe de vare inde. Dette er ikke Tilfældet nu. Nu findes

Underofficererne ifølge Lovforslaget delte under to Korpschefer, og desuden findes der jo en særlig Kommandant for Søværnets Kaserne, hvilket altsaa atter medfører en Splittelse af Tilsynet med Underofficererne; men naar man samler dem alle og gjør Chefen for Kasernen til Korpschef for samtlige Underofficerer, komme de Alle under een Mand. Uanskeligheden hentet fra Fortafdelingerne kan jeg ikke forstaa. Underofficerernes Stilling i Forterne er jo ganske den samme som Underofficerernes Stilling i Skibene. Naar Underofficeren er udkommanderet eller ligger i et Fort, er Forholdet ganske det samme, saa er han naturligvis under Fortchefen eller Skibschefen; men naar han er i Land — og derved forstaaer jeg ikke, at han er i et Fort — er det først, at han kommer under Korpschefen. Den ærede Minister fandt det ikke rigtigt, at vi havde brugt Ordet Togtklasse om Reserveofficererne. Jeg skal gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der er en meget stor Forskjel mellem Togtklasse og Aldersklasse, idet Folk af meget forskellige Aldere kunne høre til samme Togtklasse; dette er Grunden til, at „Togtklasse“ er brugt her. — Endelig kommer jeg til Kadrene. Med Hensyn til disse havde jeg ikke ventet, at den høitærede Minister vilde være utilfreds med vort Forslag; thi det forekommer mig, at Flertallet har været overordentlig rundeligt i sin Bevilling til Kadrene. Regjeringsforslaget gaar jo ud paa en Forøgelse af Antallet af Kommandører og af Lieutenanter og navnlig af Underofficerer. Nu har man søgt i Regjeringens forskellige Forslag de Motiver, der maatte have bevæget Regjeringen til at jorøge Officers- og Underofficersklassen; men man har i saa Henseende ikke fundet Noget, der har kunnet overbevise Udvalget om Nødvendigheden af en Forøgelse af disse Kadre. Naar man nemlig undersøger Udviklingen af Flaadens Materiel i Marene fra 1868 til nu, maatte man snarere komme til det modsatte Resultat. Flaadens Materiel er jo nemlig i Marene fra 1868 til Dato blevet formindsket med 3 meget betydelige Skibe, nemlig Panisfregatten „Dannebrog“, Linieskibet „Skjold“ og Fregatten „Lordenhoff“, og istedetfor disse ere komne Batterierne „Gorm“ og „Dbin“ og Skonerteren „St. Thomas“, som ere betydelig mindre, og nogle smaa Kanonbaade (En Stemme: 6 Kanonbaade!) Jeg regner kun det, der gaar bort af større Skibe og altsaa ogsaa kun det, der er kommet til af større Skibe. Dette har medført en betydelig Nedgang i Besætningen og ligeledes en betydelig Nedgang i Kanonantallet og i Seilarealet. Seilarealet og Kanonantallet ere gaaede ned henholdsvis, hvis jeg ikke tager fejl, med 50 og 38 pCt. Derimod er det ganske sandt, at samtidig med, at Kanonantallet betydelig er forringet, er Kanonvægten ikke forringet i samme Grad, hvilket ligger i, at, istedetfor mange mindre Kanoner i de større Linieskibe og Fregatter, bruger man nu i mange